

KUNST

Naar aanleiding van haar tentoonstelling bij de Medische Bibliotheek schonk Lique Schoot één van haar foto's aan het UMC St Radboud.

Het gaat om een recent werk, want hoewel de kunstenaar al sinds oktober 2003 iedere dag met een compacte kleinbeeldcamera, een foto van zichzelf maakt, vormden deze tot voor kort enkel materiaal om haar schilderijen te maken – die op het eerste gezicht vaak een grote fotografische affiniteit vertonen. Zo is haar oeuvre een vorm van exploratie van de grenzen tussen schilderkunst en fotografie, waarbij ze zich thans, met haar foto's, aan de andere kant van de grens begeeft.

Een dagelijkse foto, een enigszins willekeurig moment van de dag waarop het zo uitkomt dat ze zichzelf fotografeert, is en blijft het uitgangspunt. Maar deze of gene foto sprong er wel uit, werd geselecteerd omdat hij zo goed in elkaar steekt dat hij artistiek gezien nog nauwelijks een verdere laag of omzetting hoeft, kortom als foto stevig genoeg is. Stevig genoeg om er minimale ingrepen op te plegen zoals de kleur eruit verwijderen om een zwart-witfoto over te houden en het zwart van een bijzondere intensiteit te maken – en mede door de bijzondere wijze van afdrukken, hem onderscheidend te laten zijn en uniciteit te verlenen.

Met dit en dergelijke zelfportretten krijgen we een kort fragment uit haar beeldend dagboek te zien, aan de openbaarheid prijsgegeven. Feitelijk te situeren dicht bij de maker, betreft het echter, meer dan de gelijkenis, dan de persoonlijke herkenbaarheid, een moeilijk te ontraadselen complexe wijze van artistiek spiegelen en bespiegelen, die Lique Schoot niet zonder glimlach en met een zekere zelfspot, ten tonele voert. Voor alles doet ze dit als kunstenaar, zodat haar werk te karakteriseren valt met de parafrasering van de titel van James Joyce's boek: 'Een portret van de kunstenaar als vrouw'.

Foto: Lique Schoot

Daan Van Speybroeck, kunstcoördinator